

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 343/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Јенић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Сокнић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 187/20 (2018) од 10.03.2020. године, у седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 187/20 (2018) од 10.03.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 187/20 (2018) од 10.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 897/18 од 15.11.2019. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име дуга по основу заступања туженог у кривичном поступку у предмету Основног суда у Петровцу на Млави К 174/16 за састав приватне кривичне тужбе од 20.01.2016. године износ од 6.500,00 динара, на име састава два поднеска браниоца од 06.10.2016. године и 05.12.2016. године по 16.500,00 динара, укупно 33.000,00 динара, заступање приватног тужиоца на одржаним главним претресима 07.11, 05.12, 26.12.2016. године и 23.01.2017. године по 18.000,00 динара, у укупном износу од 72.000,00 динара, на неодржаним главним претресима дана 09.03, 27.04, 30.05, 20.06, 18.07, 31.08, 14.09. и 05.10.2016. године по 9.750,00 динара, у укупном износу од 78.000,00 динара, на име састава жалбе од 06.03.2017. године у износу од 33.000,00 динара, на име судске таксе на тужбу 09.03.2016. године у износу од 980,00 динара, укупно 233.480,00 динара са законском затезном каматом на наведени износ почев од 16.07.2018. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је компензациони приговор истакнут од стране туженог, а против тужиоца ради исплате 233.480,00 динара, почев од 01.06.2016. године до коначне исплате, по основу уговора

од 04.05.2016. године. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име трошкова поступка износ од 118.940,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 187/20 (2018) од 10.03.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одрада парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади трошкова тужиоцу на име заступања туженог у кривичном поступку по приватној тужби у предмету Основног суда у Петровцу на Млави К 174/16. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Имајући у виду наведено, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, са којих разлога је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 16.07.2018. године, као вредност предмета спора у овој парници означен је износ од 233.480,00 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић